

Előfizetési feltételek
 helyben házhoz hordva vagy vidékre
 postán küldve:
 Egész évre 12 kor.
 Fél évre 6 kor.
 Negyedévre 3 kor.
 Egyes szám ára 16 fillér.

Hirdetések díja:
 □ centiméterenként 6 fill. Kereske-
 dok és gyárosok külön árkedvezmény-
 ben részesülnek.

Nyílt tér ora 40 fillér.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség
 és
Kiadóhivatal:

Földes Ede
 Könyvkereskedése
 Bethlen-utca 2. sz. alatt,
 hova egy a lap szellemi részét illető
 közlemények, mint az előfi-
 zetések és hirdetések ber-
 mentesen küldendők

Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Tekintettel a közeledő, rendkívül érdekesnek ígérkező választási időszakra, kérjük t. olvasóinkat, sziveskedjenek lapunkra előfizetéseiket mielőbb megújítani, hogy a kellő számu példányok nyomtatása iránt intézkedhessünk. **Előfizetési áraink: Egész évre 12 korona, fél évre 6 kor., negyedévre 3 korona. Az Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület tagjai — ha egyszerre fizetnek elő az egész évre — a „Közérdek“-et 10 koronáért kapják.**

Az alispáni választás kérdéséhez.

Vármegyénk alispáni széke betöltésének kérdésében a „Közérdek“ a szigorú pártatlanság elvét tartotta szem előtt s a tények egyszerű, sőt a Szász József pártjára nézve talán túlságosan is egyszerű közlésén kívül csakis elvi nézeteket hangoztatott, a teljesen szabad választás helyes voltát emelve ki. És erre alapos indokunk is van. Alsófehér vármegye törvényhatósági bizottságának tagjai általában a vármegye intelligenciájának sorából kerülnek ki, kiknek nagyobb része önálló foglalkozással bírva, mint birtokos, lelkész, tanár, kereskedő, iparos, bőséges tapasztalattal bír közéletünkről és a közéletben szereplők egyéniségének és tehetségének műveléséről és közszolgálati érdemeiről. Bizonyára vannak nálunk is olyanok, kiket régi megszokás, szeretet, hivatali kollegialitás, érdek, esetleg egy kis határozatlanság, a hivatali felsőbbég iránti tekintet többé-kevésbé elfogultakká tesznek egy s más irányban; de hát ez így van mindenütt, s annak helyes, vagy helytelen voltáról valóban felesleges akadémiai elmefuttatást tartani. Nekünk az a nézetünk, hogy lehetőleg mindenki — minden mellétekintet nélkül — szigoruan vessen számot vármegyénk közéletének érdekeivel, alaposan bírálja meg az alispáni állásra kijelöltek vezérő képességeit, tehetségét, lelkét, szívét, jó szolgálatait és még politikai hitvallását is, amennyiben ez az alispáni kimagasló állásnál szintén különös figyelemre méltó — és azután határozzon önállóan, függetlenül, szabadon, okosan. Amicus Plato, amicus Aristoteles, sed magis amica veritas! A többi tisztviselőknél eltekint-hetünk némileg a szigorú bírálatról, ámbar úgy talál-tuk, hogy ennél jobban válogatjuk ki az igazán alkal-masokat, mennél gondosabban nézzük alkotmányos érületüket és közigazgatási képzettségüket, annál ke-

vésbbe keli féltenuk alkotmányos közéletünket a visszaeséstől, szabadságszeretletünket a közönyössegtől.

A „Gyulafehérvári Hírlap“ augusztus 15-ik számá-ban az „Alispánjelölés Alsófehérvármegyében“ cím alatti cikk írója, úgy látszik, a Gáspár János alispánjelölt pártja nevében szólva, más nézeteket vall, legalább most. Mert lehetségesnek tartjuk, hogy majd később, midőn a 40 tagú végrehajtó bizottság faradozása foly-tán csakugyan „imposans módon megnyilatkozott köz-akaratot“ vél látni az aláírásk tömegében, rögtön át fog csapni a „szabad választás“, a „szabadon nyilván-uló közvélemény“ sz p elveinek hangoztatására s majd ezzel akarja fedezni azt az eljárást, melylyel most megnyerni szándékozik a számszerű többséget tiszte-letre méltó jelöltje mellett.

Kissé részletesebben kívánjuk állításunkat bebizonyí-tani.

A „Gy. H.“ szerint egyáltalán nem helyeselhető, hogy már széles alapon indultak meg az alispáni vá-lasztási mozgalmak, mert a választási harcok alkalmasak arra, hogy a polgárság közötti jó viszonyt megbontsák és visszavonást szítsanak. Mi úgy tartjuk, hogy a „mozgalom“ életet, elevenséget hoz az alkot-mányos életbe, a „harcok“ pedig keserűséget. Tessék tehát a „Gy. H.“ pártjának csak a békés mozgalom terén maradni s most ne prédikáljon, később pedig tényleg ne indítson „harcot“, melyre csak az lehetne képes, ki az alkotmányos életben veszedelmes fegyve-reket használja; már pedig a Szász József pártjának sem hatalom, sem eszabító ígéretek nem állván rendel-kezésére, sem olyan eszközök nem használván, melyek méltatlanok volnának a pártot alkotó férfiak tisztessé-ges multjához és jelleméhez, ilyen harczt provokálni nem akar.

A „Gy. H.“ szerint „a káros mozgalom ily korai meg-indításának odiuma tudvalevőleg (!) ama „töredéket“ ter-heli, mely még a mult hóban lépéseket tett Szász Jó-zsef nagyenyedi főszolgabíró jelölése érdekében és ezzel mintegy „rakenyszerítette“ a törv. hatósági bizottság számban is tekintélyes részét arra, hogy már most kibontsa zászlóját Gáspár János m. főjegyző mellett, ki már állásánál fogva is leginkább hivatott az alispáni szék betöltésére.“

Ismételjük: az egyszerű, alkotmányos mozgalom még nem harc, s az csak akkor válhat harczzá, ha arra kényszerítenek, hogy védelmezzük magunkat, mert mi

senkit sem támadtunk meg sem személyében, sem hi-vatali állásában. De mert hát a „Gy. H.“ a leendő alispán személyére nevezte való megbeszéléseket is ko-raiaknak, s az ilyen mozgalmakat károsoknak tartja, ugyan lássuk csak: kit terhelhet a „megindítás odiuma“?

Nincs kezünkkel az „Ellenzek“ f. évi június 22-iki száma s így csak emlékeztetből citáljuk azt a hírt, mely egy rövid közleményben arról szól, hogy mostani tisz-telt alispánunk beteges lévén, a vármegyében Szász József és Gáspár János lehetnek azok, akik az alispáni állásra méltán aspirálhatnak. Megemlíti — elég tévesen —, hogy a mult tisztújítás alkalmával a gyulafehérvári választók „külön vonattal“ jöttek volna Szász József mellé s azzal végzi, hogy bármelyik lesz alispán a kettő közül, a vármegye csak nyerni fog. Effele s ehhez ha-sználó hír tömérdek szokott megjelenni a lapokban, s ha tetszik, pár sorban reflektálnak rá, különben pedig ész-revetel nélkül hagyják pihenni, nem lévén szokás ve-rebre ágyuval löni. Gyulafehérvári barátaink azonban előszedték saját külön ágyujukat, szerencsésen a — veréb mellé löttek s ime a veréb, t. i. az a hírecske, meg-maradt teljes épségben, amennyiben ma tényleg Szász J. és Gáspár J. az alispáni jelöltek.

Ugyanis az 1901 június 25-en Raynay Ignác érte-kezleti elnök és Korbuly Elemér ért. jegyző aláírásá-val kibocsátott „Nyilatkozat“ szerint a június 24-én Gyulafehérvárt tartott megyei bizottsági értekezlet rek-tifikálván azt, miszerint a „külön vonaton“ utazott gyulafehérváriak Szász Józsefert különvonatoztak volna, „együttal kifejezést adva abbéli öröme-nek, hogy a megye közbeesülésben álló alispánjának teljesen helyreállott egész-sége, egy hangulag kimondotta, hogy iránta ma is változatlan bizalommal viseltetik“. Ebből a határozatból, melyet talán csak nem azért hoztak, hogy csak a „külön vonatot“ desavouálják, egy-szerű felfogással nem lehet egyebet megérteni, mint azt, hogy az alispánváltásról szóló hír: kacsa, s a fehérvári értekezlet tagjai, úgy, mint a multkorai tisztújítás-nál, ma is régi alispánuk iránt viseltetnek bizalom-mal, ezt nem fogják megváltoztatni jövőre sem, követ-kezőleg az alispáni állásra őt jelölik jövőre is. Mert ha nem ezt akarták jelezni, ha nem akartak állást fog-lalni Csató alispán mellett, akkor mire való volt az ér-tekezlet és ezen a bizalomnyilvánítás? Hiszen a „külön

TÁRCZA.

Pár szó a szibériai száműzetésről és a száműzöttek életéről.

Borbély István.

I.

Száműzetés közigazgatási uton.

T. olvasóim előtt talán kevésbé ismeretes a nagy orosz birodalom bíráinak az a büntetése, melynek neve: „Száműzetés közigazgatási uton.“ Első tekintetre azt hinné az ember, hogy közigazgatási uton olya-nokat száműznek, kiknek ügyét minden ítélő-szék meg-vizsgálta és kiket bűnösöknek találtak. A dolog azon-ban egészen másként van. Közigazgatási uton minden-kit száműzhetnek, kit a társadalmi rendre károsnak találtak, de bíróság nincsenek elítélve. Nagy ok nem szükséges; elég az, ha valaki ismerős volt valamelyik forradalmárral. Sőt sokszor még ennyi ok sem kell. Block L. Sándor fiatal jogászt pl. elítélték, mert jó, becsületes, igazságszerető volt és így nem hízeltgett a rendőröknek. Aurél, híres orosz író, azt mondja, hogy az olyan ember, ki: becsületes, jó, igazságszerető és meg nem vesztegethető, az orosz rendőrség szemében szemet szur. És ez már elég, sőt sok ok is arra nézve, hogy elítéljék, illetve száműzzék. Akit aztán így elfog-tak, azt minden kihallgatás nélkül börtönbe vetik. Az ily szerencsétlen aztán addig sanyálódik a börtönben, míg annyian lesznek, hogy utnak indulhassanak a kazai aranybányák felé. Mikor felvirrad a nap, melyen indul-

niok kell bűsok, levertek. Hogy is ne? Hisz ilyenkor kell elhagyniok azokat, kiket szerettek, kikért éltek. Sokan felsohajtanak: „Minek busuljak? Hisz a kazai aranybánya az, hova kell mennem, és szerettemnek ölelő karja az, mit el kell hagynom. Mindkettő elég ok a késedelmezésre.“

Keserves volt az állapotjuk a fogságban, a hideg, nedves pricscsen, elzárva a világtól, el a kék égtől, el az éltető napfénytől.

De sokkal keserveesebb, midőn láncra verve, vékony, rongyos ruhában s félig meztláb utnak indulnak a száműzetési helyre.

Az elválás, mikor indulnak a börtönből, nem az utolsó és legérzékenyebb elválás; sokkal érzékenyebb az, midőn az európai Oroszország határát kell elhagyniok. Sokan igyekeznek megörökíteni azt a pár percet, melyet ott töltenek. Egy-két szó s megvan az emlék. Egyik helyen az van: „Isten veled, Mari!“ Mily drága lehet ez a név a száműzöttnek, ha utolsó üdvözlésként ered lelkéből! Neki ez a „Mari“ az egész világot jelenthette és most a határt átélve, el kell tőle válnia talán . . . örökre.

A vezénylő tiszt rövid pihenő után oda kiáltja a tömegnek: „Sorakozz!“ A száműzöttek felállnak, hogy a parancsot teljesítsék: „Előre, indulj!“ Gyorsan keresztet vetnek és lassan, lánczcsörtetve lépik át az európai Oroszországot.

A száműzöttek négy osztályba sorozhatók: I. Ka-torzhniki fegyenczek, kik kényszermunkára vannak ítélve. II. Goselentsze gyarmat fegyenczek. III. Silny egyszerű száműzöttek. IV. osztályba sorozhatók a Dabro-

volni önkéntesek, nők, gyermekek, kik kényszer nélkül kísérik hozzátartozóikat. Az első két osztályba tarto-zók elvesztik összes polgári jogaikat és örök életükben Szibériában kell maradniok; az utóbbi két osztályba tartozók polgári jogaiknak egy részét megtartják. A harmadik osztályu száműzöttekhez tartoznak: I. a dolog-kerülők, II. olyanok, kik bírói ítélettel száműzettek, III. olyanok, kiket illetékes községük küld száműzetésbe, IV. olyanok, kik „közigazgatási uton“ küldetnek el.

Természetes, hogy a dologkerülők osztálya a leg-népesebb. 1890-ben pl. a dologkerülők száma 1719 volt. Még a száműzetés alatt is meglátszik, hogy ok dolog-kerülők, esavargók, ingyeneélok. Neha még azt a nevet is kapják, hogy a társadalmi rendre károsak. A ce-kély kopekát, melyet napjára vagy hetére kapnak, rö-vid idő alatt elpazarolják, aztán jó ideig jóllaknak az étel szagával. Az ilyenek az igazi „Brodjakok“, vagy a névtelen Jankók. Ezen megtagadják a nevüket, apjukat és anyjukat. Apjuknak az „Ostronk“-ot vagy bür-tönt, anyjuknak a „Tajgát“ vagy őserdőt mondják.

Mikor valamely faluba értek, a merészebb Brodjakok elkezdik énekelni keserves nótáját a száműzötteknek. Magyar fordításban így hangzik:

Könyörülj rajtunk atyuskám!
 Gondolj a fáradt vándorokra!
 Gondolj a szegény foglyokra!
 Táplálj és segíts atyuskám!
 Sajnálkozz rajtunk atyuskám!
 Könyörülj rajtunk atyuskám!
 Krisztus nevében kérünk, légy irgalmas
 A szegény foglyok iránt!

vonat" óriási izgatottságot aligha keltett híret szép csendesen elintézhették volna pár rektifikáló sorral az „Ellenzék“-ben, vagy a „Gy. Hírlap“-ban is.

Amde ez nem volt elég; miután a gyulafehérvári „Nyilatkozat“ sem költött valami nagy recensust, kutatni kezdtek bizalmasan egyes m. bizottsági tagoknál, hogy hát az illetőnek mi nézete van az alispánválasztásról? Ugy látszik, hogy a jelzett „Nyilatkozat“-tal folytatólagosan párosult eme „bizalmas puhatólózás“ indította első sorban a megyei tisztviselői kar egyes régi tagjait arra, hogy egymás között és barátaikkal felvevessék bizalmasan e kérdést, s ez indította Gáspár János m. főjegyzőt is azon több ízben hangzott nyilatkozatra, hogy ő a mostani alispán újabb megválasztása esetében elhagyja a vármegyei szolgálatot. Neki is, Szász Józsefnek is, ugy látszik, már régebben többen tettek ígéretet az alispánválasztásra bizalmas baráti körben, fehér asztalnál, de azért ezt még pártalakulásnak egyik sem tekintette s e végből mozgalmat egyik sem indított. A gyulafehérvári értekezlet időnap előtt megadta erre az impulzust s ennek eredménye volt a július hó 12-én Nagy-Enyedén tartott bizalmas értekezlet, melyen Gáspár János és Szász József fölött folyt eszmecsere eredményeül ez utóbbi lett ajánlatba hozva alispánjelöltül.

Ezek után kérdjük: csakugyan Szász József pártját kell hogy érje az odium vádja a „káros mozgalom“ megindításáért? Nem, éppen úgy nem, amint mi egyáltalában semmi odiosus dolgot nem látunk abban, hogy a „Gyulafehérvári Hírlap“ t. barátjai teljes jóhiszeműséggel értekezletet tartottak már június 24-én. Vajjon nem ez volt igen korán!? És vajjon oly nagy szükség volt-e ez már akkor? Ez egyébként alkotmányos joguk volt s ezt akkor gyakorolták, amikor éppen nekik tetszett; szemrehányást ezért nem érdemelnek, de — legyünk csak tárgyilagosaok — mások sem!

Veritas.

A közigazgatási bizottság üléséből.

Alsófehér vármegye közigazgatási bizottsága augusztus havi rendes ülését a hó 14-én tartotta meg Zeyk Dániel főispán elnöklétével. A bizottság választott tagjai közül részt vettek ez útszemén Miksa Elek, Szalánczy Lőrincz, Török Bertalan és Zeyk Kálmán.

Csató János kir. tanácsos alispán havi jelentésében kiemeli, miszerint a vármegye július havi közigazgatása a rendes, normális volt, és különleges intézkedések megtételének szüksége fenn nem forgott. Az alispáni bejelentés tudomásul vétele és több közigazgatási folyó ügy elintézése után Reinhold Olivér kir. tanácsos, pénzügyigazgató helyett, kit betegsége gátolt az útszemén való megjelenésben, Jancsó Lajos pénzügyi titkár a vármegye múlt havi adóügyi állapotát a következőkben részletezte: Egyenes adókból befolyt július hóban 69.447 k., 6949 k. 62 fill. kevesebb a

múlt év hasonló időszakánál. Betegpótlási pótdobban 1374 k. 66 fill., hadmentességi díjban 519 k. 32 fill., ital- és fogyasztási adókban 10.340 k. 08 fill. folyt be; ez utóbbiban is 2052 k. 95 fill. kedvezőtelenebb az állapot a múlt év hasonló időszakánál. Illetekben 16.454 k. 84 fill. folyt be az állami pénztárakba. A pénzügyigazgatásnál folyó munkálatokat illetőleg bejelentő előadó titkár, hogy a fegyveradó és a hadmentességi díjak kivetése munkálatának kivételével a többi adókirovési munkálatok befejezést nyertek, és az előbb említett adónemek kivetése is a folyó hóban végleges befejezést nyer.

Első ízben vett részt a bizottság ülésén dr. Dobozy Vilmos, a vármegyének újonnan kinevezett főorvosa. Zeyk Dániel elnök főispán bejelentő a bizottságnak, miszerint dr. Magyar Károly, a vármegyének számos éven át volt derek főorvosa, nyugalmába vonulván, helyébe a törvény biztosította jogánál fogva dr. Dobozy Vilmos volt járási orvost nevezte ki, akit is a jelen alkalommal a bizottságnak bemutat. Dr. Dobozy Vilmos megköszönvén a főispánnak jóakarátát, a bizottságnak szíves jóindulatába ajánlja magát és kéri a bizottság hathatós támogatását. Havi első jelentésében az új főorvos a következőket jelenti be: A vármegye lakosságának közegészségügyi állapota a múlt hóban kedvezőnek volt mondható. A közönséges betegségek közül az emésztő szervi hurutok fordultak elő nagyobb számban, de mindig enyhe lefolyással. A heveny fertőző betegségek közül a következők észleltek: vörös himlő 9 községben, szamárhurut 5 községben, hasi-hagymáz 6 községben, ronsoló toroklob 15 községben, vörheny Maros-Ujvárt és Abrudfalva mellett fel szórva. Mindez esetekben a fertőzés megakadályozása céljából a fennálló járvány-szabályzatokban előírt óvintézkedések fogantatására rendelkezett el. A főorvosi jelentés tudomásul vétele után és több tanügyi, forgalmi és mezőgazdasági kérdés elintézése után a bizottság érdekes ülése déli 1 óra után érte végét.

Levelezés.

Balászfalva, 1901. aug. 19.

Ő Felsőge a király születésnapját Balászfalván is fényesen ünnepelték meg; 17-én este a község kivilágított, 18-án pedig a gör. kath. székesegyházban és az izraelita templomban hálaadó isteni tisztelet volt, amelyekben a helyi politikai hatóság, az összes hivatalok testületileg és a polgárság részéről többen vettek részt; az előbbi templomban Mihályi Viktor érsek-metropolitán pontifikált fényes segédlettel, az izraelita templomban pedig Grünbaum József rabbi igen szépen átgondolt hazafias szellemű és érzelmű beszédet mondott magyar nyelven, ami a jelenlét hallgatóságára igen kellemes és jól eső benyomást gyakorolt. Templom-

mozás után az érsek ő nagyméltósága a tisztelgéseket fogadta, a polgári hatóságok és hivatalok üdvözlését és jókívánásait Simonffy Alajos járási főszolgabíró tolmácsolta, kérve az érseket, hogy azokat a trón számolyához juttatni sziveskedjék. A tisztelgéseket az érsek nagy ebéd követte, melyre mintegy 70-en voltak hivatalosak. Igen jól eső volt látni az ebéd megnyilatkozni a nemzetiségi összeférhetőséget és a vallási türelmességet, mert a különböző nemzetiségek mellett a meghívottak között láttuk a református lelkészt és az izraelita rabbit, amit kétségkívül az érsek ő nagyméltósága fennkölt gondolkodásának és mindig tapasztalt vendégszeretetének lehet köszönni. Az ebéd igen jó hangulatban folyt le. Ő Felsőge a királyra Mihályi érsek mondott felköszöntőt, melyet felállva hallgattak meg és zajosan megéljenek, éltetve a királyt!

Balászfalva, 1901. aug. 19.

Szép ünnepélynek voltunk tanúi a hó 18-án felséges királyunk születése napja alkalmából. Ugyanis a helybeli izraelita templomban főt. Grünbaum József főrabbi ur tartott lendületes, hazafias remek magyar beszédet.

Ezen valódi hazaszeretettől lángoló beszédből a következő mondatokat jegyeztem fel:

„Történelmi tény, hogy nincsen nemzet széles e földön, mely nagyobb rajongással venné körül királyát, mint a magyar nemzet, és a magyar nemzetet e jellemvonásában a zsidóság egyik jellemvonására ismerünk. A sokszor félreértett Talmud és más vallástörvénykönyveink kijelentései szerint a király az isteni fenségnek viszfénye, s egy sorba van állítva az égi fenségességgel.“ Megemlekezve azután királyunk magas szesz erényeiről, így folytatá: „Beteljesedett szeretett királyunkon a zsoltárok szent igéje: „A szeretet és igazság összefolyának, hűség és békesség ölelkeznek.“ Mert felséges királyunk jogára alatt diadalmaszkodott a Szentírás magas szesz tana: hogy „Isten az Ő képmására teremté az embert“, s azért ember és ember között ne legyen különbség. „Mert szeretet és igazság, hűség és békesség nem lehet ott, hol az állami társadalom elkülönített osztályokra és felekezetre szakad s az egyik föléje emelkedik a másiknak.“

Majd gyönyörű szép imában könyörögvén Isten bő malasztját dicsőségben öszült koronás királyunk fölséges személyére, idézte a bibliai mondatot: „Az Örökkévaló volt Józseffel s ő tette boldoggá“, és végül Isten áldását kérvén „vármegyénk hatóságaira, vezérlő férfaira s minden nemzetiségeire“, következő bibliai idézettel fejezte be szép beszédét: „Nem hallani többé a te hazádban erőszakot, pusztítást és rontást a te határaidban, üdvösséget hívok kőfalaidnak és kapuidnak dicséretet. Amen.“

Ezen istentiszteleten jelen volt az itteni összes tisztviselőkar, s láttuk, hogy Simonffy főszolgabíró meleg

Kő és rás megett,
Vas lakat megett
Kell epednünk.
Elvászta apa s anyától,
Elvászta testvér s barától
Foglyok vagyunk.
Atyuskám könyörülj rajtunk!

Aki e szókat nem hallotta, amint száz meg száz ember félig dalolja, félig elmondja, s hozzá kíséretül a láncok csörgése, az el nem képzelheti a benyomást, melyet az egyszerű „könyördal“ előidézni képes. Mindama keserv, mind a nyomor, szükség és kétségbeesés, melyet sok ezer ember átél és átérez, az mind ki van fejezve e hangokban. Nem is kell mondanom, mi a következménye e könyördalnak.

És ez így folyik minden faluban mind addig, míg a vezénylő tiszt meg nem unja a keserves dalt. Ha meg-unja eltöltja. Hogy mily fájdalmat képes okozni ez a parancs, azt leírni lehetetlen; mert jegyezzük meg, hogy ezt a dalt nemcsak a dologkerülők éneklék, hanem sok más becsületes ember is, csupán azért, hogy ennek elmondásával könnyítsen szomorú sorsán. Sokan a szigorú parancs után betegé lesznek, mert nem tudják kiönteni szívük fájdalmát.

Hosszas ut, többszöri meghálás után: végre elérkeznek a száműzetési helyre.

Most igazán cseberből vederbe estek.

Szigoru fejelem alatt állnak. Egyik és legszigorubb parancs a száműzöttekre a következő parancs: A „rendőrség tudta nélkül a fogoly egy lépést se tegyen; ellenesethben magázárkával büntetendő.“

Nem csoda, ha ezen szigorú parancsot a kötelességtudó, embertársán segíteni akaró fogoly áthágja. Ismerék egy foglyot, kit főbe lövtek, mert két orosz parasztot mentett meg a haláltól a rendőrség tudta nélkül. Ki sajnálatra méltóbb itt: a rendőrség az ő tudatlanságával, vagy a szegény orvos?

A foglyoknak kötelességük: otthon foglalkozás nélkül ülni; lapot nem szabad járassanak, vagy szerkesszenek. Megtörténik, hogy betűt hónapokon keresztül nem látnak. Tintát, tollat, papírost csak a hatóság különös engedélyével kaphatnak. Leveleiket, bárholnán kapják is, először a rendőrség vizsgálja át, s csak azután adja át a fogolynak; ha valami gyanus kifejezés van benne, ezt kitorli a censor. Ha pedig a levél tartalma általában veszélyes, megsemmisíti azt.

Néha megtörténik, hogy egyik vagy másik foglyot talicskához (targonca) kötnek; ennek a magyarzata abban rejlik, hogy a fogolynak forradalmat szító, vagy egyáltalán gyanus levele érkezett. A fogolynak természetesen erről a levélről fogalma sem volt.

A foglyoknak mindezek dacára hallgatniok kell, ha nem akarják, hogy büntetésök még sokkal szigorubb legyen.

A foglyok, kik minden igazságtalanságot el kell, hogy türjenek, az éhség-sztrájkjal csikarnak ki valami kis kedvezményt. Az éhség-sztrájk abban áll, hogy nem esznek semmit; még a nagy éhség sem tudja rávenni őket arra, hogy egyenek. Az éhség-sztrájk kétségbe ejti a fogházi hivatalnokokat, mert ugy a tömeges elhalálozás, mint a tömeges megbetegedés a fegyelmi vizsgálatot vonja maga után, s ezen fegyelmi vizsgálatnál napfényre kerül a sok gaztett, igazságtalanság. Évről évre küldnek jelentést a börtönök állapotáról. Évről évre kell hogy olvassa a czár a börtönök állapotát, s megsem segít rajtuk.

Egy fegyházigazgató így nyilatkozott nekem egy magánlevelében, mely a börtönökről szól:

„Elég gyakran küldtem kimerítő tudósításokat a visszaélésekről és a nyomorról, melyek kerületemben előfordulnak, de ezzel nem értem el semmit; talán jobb lesz, ha majd ön írja le ezeket az állapotokat. Az itteni börtön alig alkalmas kutyák tartózkodási helyül. Évről évre mindig ajánltam újból meg újból a

sürgősen szükséges új építkezést, de egyetlen egy amit elértem, a végtelen . . . irka-firkálás volt.“

Ebben a levélben meglátszik a nyomor s a kormány áldozatkészsége; de hogy fogalmat szerezzünk az igazi nyomorról, kinről és szenvedésről, melyeket a száműzötteknek kell eltűrniük: vessünk néhány pillantást a szabad parancsnokság alatt élőkre. A szabad parancsnokság alatt élők nincsenek a börtön nedves piszkos falain belül, hanem a börtön közelében levő faluban élnek saját házaikban, kedvök szerint beszélgethetnek egymással. Tehát élvezni látszanak a szabadságot Szibériában; és ha most elővessük a moszkvai jogászegylet lapjának, a „Jogi Közöny“-nek az 1899. évi 29-ik számát, a szabad parancsnokság alatt élőköt így találjuk jellemezve: „A felügyelet a legkíméletlenebb módon történik. A rendőrök mindegyike a másikat igyekszik felülmulni éberség dolgában. Naponta ismételtén jönnek be hozzánk, hogy lássák, itthon vagyunk-e és nincs-e nálunk senki.* Házaink előtt mindig fel és alá járnak, benéznek az ablakokon és az ajtóknál hallgatónak. Éjjel olálkodnak és a ház gazdait, valamint a szomszédokat arra kényszerítik, hogy összes cselekedeteiket megfigyeljék, aztán ezekről jelentést tegyenek.“

Egy fiatal hölgy, kit Tunkába, egy mongol határszéli faluba száműztek, azt mondta, hogy nem ritkaság, ha sétájukról vagy látogatásából visszatérve, ágya mellett alvó rendőrt talál.

Nem részletezem tovább; hisz még sokat lehetne beszélni az orosz száműzöttekről. Sokat. Hisz amily igazságtalanság van náluk, olyan nincs Európa összes államaiban együttvéve. Nem is csoda; hisz maga az orosz „gossondar“ (czár), amikor a jelentéseket elolvassa, a helyett, hogy tenne valamit, kijelenti: „Gaust-naja no ne nowaja Kartina.“ Szomorú, de nem új kóp.

* Senki alatt itt titkos egyént kell érteni.

kezsorítással üdvözölte a jeles szónokot s mindnyájunk szívünkben azzal a kívánsággal távoztunk, hogy a fot. rabbi ur tehetségeit édes magyar hazánk javára mindig sikerrel érvényesíthesse.

Forró Gyula,
állami tanító.

Vegyes hírek

— Ő Felsege legmagasabb születésnapját az ideu is fényesen ünnepelte meg városunk közönsége. Szombaton már a délutáni órákban lobogó-díszit öltött városunk, este pedig az összes köz- és magánépületek fényesen kivilágítottak. Igen díszes és impozáns volt az új vármegyeháza és a városháza kivilágítása. Vasárnap délelőtt 1/210 órakor a városon székelő összes hatóságok, bíróságok, testületek és egyesületek és a megyebizottságok számos tagja jelent meg Zeyk Dániel főispán előtt, kérve őt, hogy illetékes uton a város lakosságának hódolatleljes üdvözlőváltatát a legmagasabb helyre juttatni sziveskedjek. A főispán az eleje járult tisztelgőket, kikhez Zeyk, Török és dr. Ebergényi országgyűlési képviselők is csatlakoztak, hivatalos helyegekben fogadta, tisztelgés után pedig a küldöttekkel a róm. kath. templomba vonult, hol Deli Ödön házfőnök tartotta meg az ünnepi isteni tiszteletet. Az isteni tiszteletre Téli János százados vezényletével kivonult a városunkban állomásozó egész honvéd zászlóalj és katonai pompájával emelte az ünnepély fényét. Mire vegeztével a kivonult zászlóalj parancsnoka Foglár József őrnagy előtt elvonult, az ünnepelő közönség pedig — a nagy református templom tatarozás miatt jelleben zárva lévén — a várbeli lutheránus templomba ment át, hol előbb dr. Schneider Alfréd ev. luth. lelkes mondott könyörgést, azután Szilágyi Farkas ev. ref. lelkes tartott szép alkalmi ünnepi beszédet. Delben a honvéd laktanyában katonai ebéd volt. — Kedden Szt. István napját ünnepelte meg illő kegyelettel városunk közönsége. Delelőtt a róm. kath. templomban volt isteni tisztelet, melyen ugy a vármegye, mint a többi hatóságok tisztviselő-karai vettek részt.

— Gyászír. A legmelyebb és legigazabb részvétet keltette városunk minden köreiben a megdöbbentő eretnesítés, hogy ifj. Zeyk József bárót, Zeyk József báró és Teleki Ágnes grófnő szépreményű s közszeretben álló fiát, Sáromberken a kerülhetetlen halál kiragadta az élők sorából. E hó 18-án még adáz betegségének kedvező fordulatot jelezte a hír, s a szép testi és szellemi tulajdonokkal s melegen érző szívvel megáldott ifju ferj és családapa meg azon nap folyamán örökre megvált azoktól, kik őt annyira szerették s kiknek ő jogos büszkesége s állandó gyönyörűsége volt. Kora halálát mely gyászba borult hitvese Józika Liza báróné és három kiskorú leányán kívül szülői nővérei s számos főrangú rokonsága gyászolja. Beke hamvaira! A család a következő gyászjelentőt adta ki:

Özv. zeykfalvi ifj. báró Zeyk Józsefné szül. báró Josika Lisa és gyermekei: Lisa, Irma, Adél; zeykfalvi idősebb báró Zeyk József és neje széki és római szent birodalmi gróf Teleki Ágnes; gróf Toldalagi Lászlóné zeykfalvi Zeyk Eliz a maga, férje és gyermekeik Laczi, Ila, Jóska; szerémi herczeg Odeschalchi Liviusné, zeykfalvi báró Zeyk Ila a maga, férje és gyermekeik Nini, Károly, Eugeni; széki és római szent birodalmi gróf Teleki Adámné zeykfalvi báró Zeyk Ágnes a maga, férje és gyermekeik Károly és Adám; valamint széki és római szent birodalmi gróf Teleki Sámuel, Ő felsege v. b. t. tanácsosa, özv. losonci báró Bánffy Zoltánné széki és római szent birodalmi gróf Teleki Eliz és gyermekei, valamint a nagyszámú rokonság nevében szomorodott szívvel tudatjuk, hogy az áldott nemes szívű ferj, édes apa, testvér és rokon zeykfalvi ifj. báró Zeyk József cs. és kir. kamarás, a kolozsvári ev. ref. püspöki vizsgálat alatt álló egyház főgondnoka, m. kir. tart. honvéd-huszár főhadnagy stb. életének 36-ik, boldog házasságának 13-ik évében rövid szenvedés után elhunyt. Drága halottunkat f. év és hó 20-án d. u. 2 órakor fogjuk Sáromberken a családi sírboltba eltemetni, mely végtisztességételre a bánatunkban részt vevő szíveket szomorúan meghívjuk. Emlékezete legyen áldott! Sáromberken, 1901. augusztus 18.

— Középkori Krónikások. Dr. Gombos F. Albin szerkesztése alatt Középkori Krónikások címmel nagyobb szabású irodalmi vállalat indult meg Brassóban. A K. K.-ok a hazai és a hazai vonatkozású külföldi krónikákat fogja jó magyaros fordításban, eletrajzzal s magyarázó jegyzetekkel ellátva köze bocsátani.

A K. K. mindenkinek kedves és tanulságos olvasmányul fog szolgálni. A történetírók forrás-tanulmányaiknál használhatják, — a költőknek s regényíróknak már századok óta kincsesházul szolgál, — a tanuló ifjuság pedig csak általa pillanthat be igazán a középkor szellemébe, — míg a nagy közönségnek bő élvezetet fog nyújtani a történeti regék és mondák világának a megismerése.

A Középkori Krónikások első száma Paulus Diaconus „A longobardok története” cz. krónikáját tartalmazza. — Ez a longobard krónika a középkori krónikák egyik

legvonzóbb példánya, s írója a krónikások egyik legrokonszenvesebb alakja.

A mesés longobard világ a maga igazi pompájában nyilatkozik meg itt előttünk, amelynek varázsa alól, habár hosszú századok választanak is el tőle bennünket, mi sem tudunk szabadulni s kezeletünk tarka kepeivel igyekszünk magunk elé rajzolni azokat az idöket, amelyekben a vitéz Alboin, az erényes Theudelinda, a boszuálló Romilda szerepelnek.

A Brassói Lapok Nyomdája, mint a Középkori Krónikások kiadóhivatala, mindent elkövet, hogy a külső forma is teljesen kielégítő, — csinos legyen.

A K. K. első száma mintegy 15 ny. ivre terjed s ára csak 3 korona.

A munka szeptember elsején kerül ki a nyomdából, még pedig záros példány-számban, amiért a kiadóhivatal előjegyzéseket már most is elfogad.

— Háromszék Vármegye Nemes Családjai.

Első pillanatra önkéntlenül az jut eszébe igen sok olvasónak, hogy most, amikor külön osztályt, vagy kiváltságos rendet nem képeznek a nemesek, mire szolgál egy olyan munka, melyben csak azok szerepelnek akik ugynevezett ösökkel bírnak? Megadja rá a feleletet az a sajtóalatt körülmény, hogy székelőknek rendszeres története megírva nincs s ez a munka sok tekintetben éppen arra van hivatva, hogy becses kúfó legyen a pragmatikus történet részére. A „Háromszék Vármegye Nemes Családjai” körül-belül 35—40 nagy ivre terjedő diszmunán már régóta dolgozik Pálmay József szerkesztő, ki csak nem régen írta meg az Udvarhely Nemes Családjait. A most sajtó alatt lévő „Háromszék Vármegye Nemes Családjai” ötszáz háromszéki nemes családnak czíméret, pontos, megbízható leszármazási táblázatát fogja betűrendben közölni. Az ily irányu, sablonos munkától teljesen elter a „Háromszék vármegye Nemes Családjai”, mert az egyes családoknak magyarázattal, történelmi fejtegetésekkel és rövid életrajzzal szolgál az író, s így, mint olvasmány is, élvezetes, ismeretterjesztő. Az előszót hatolykai Pótsa József v. b. t. t., cs. és kir. kamarás, Háromszék Vármegye érdemes főispánja írta. A szép előszó fölött egy pompás csatajelenet látható, melyet Gyárfás Jenő kiváló székelly festőművész nagy zsenialitással rajzolt meg. Már a remek csoportozat fölkelte az érdeklődő figyelmét, s a második lapon Gyárfás Győző kir. főmérnök jól sikerült székellyi staltos főveggel, széles fringióval, fennen lobogó hadijelvényekkel fogadják az olvasót. A jellegzetes székelly stiltu tulipános körzettel kedves összhangban sorakozik a daliás ösök csapata. A kiváló ügyes kivitelű czimerrajzok, a hozzájuk beérkezett előjegyzési felhívás szokatlanul csinos, meglepő szép kiállítás a fejlődött nyomdai műparról tesznek elénk tanubizonyosságot. A mű előfizetési ára fűve 16 korona, díszes kötésben, aranyvágással 20 korona. Megrendelhető: a Jókai-nyomda-részvénytársulat könyvnyomdájában Seps-Szent-Györgyön (Háromszék vármegye).

Közgazdaság.

Szabad-e a réteket legeltetni?

Általános ismert dolog, hogy a rét és legelő gondozás különösen oly vidékeken, amelyek fekvésüknek, klimatikus és értékesítési viszonyaiknál fogva első sorban és főként állattenyésztésre vannak utalva, igen nagy jelentőségű s az okserü állattenyésztésnek alapját képezi. Ha éppen ezért a réteket a szantóföldi takarmánynövényekhez hasonló gondozásban részesítenők, bizonyára egészen más eredményeket nyernénk, mert hiszen tudvalevő dolog, hogy a jó rét adja a legérzségesebb, legjobb és viszonylag legolcsóbb takarmányt. De vajjon mit látunk a gyakorlatban? Nemcsak azt, hogy a réteket gondozásával mit sem törődnek, hanem hogy azok használatában is oly visszással eljárás követnek, amely nem maradhat meghozzatlanul.

E sorokban csak egy dologról teszünk említést és pedig olyanról, amelynek káros voltát több ízben hangsúlyoztuk ugyan, de tanácsunk, sajnós, a legtöbb esetben sikert fülekre talált. Középfogás, hogy a réteket Szent-György napjáig kár nélkül lehet legeltetni. Hát ez határozottan téves; s kötelességünk hangsúlyozni, hogy a réteket legeltetése úgy őszszel, mint különösen tavasszal nagy hiba. Tavasszal azért, mert a legelészó jóság letapossa a nedves talajt s lerágja az alig felcsperedett füvet; őszszel pedig azért, mert az időjárás többnyire nedves lévén, a talaj is annyira átmedvesedik, hogy a legeltetni szándékolt jóság ráhajtasával oly mértékben elrontjuk rétejüket, hogy ugyancsak megérőltető munkába kerül annak rendbehozatala a következő tavasz alkalmával. Különösen károsnak mondjuk azonban a tavaszi legeltetést, amennyiben ha április hó végén le is hajtjuk a jóságot a rétről, a fű oly silá-

nyul fog fejlődni, hogy feltétlenül elnyomja azt az értéktelenebb s az állatok által is elkerült gyom.

A mi viszonyaink között tehát, ahol a rétek gondozására semmit sem adnak, ahol a rét fogsolás, a rétekek műtrágyával való kezelése, a vakandturások elengedése, a pótlólagos utánvetés úgy szólván mind ismeretlen fogalom, kettőzött hibát követ el mindenki a réteket legeltetésével, s éppen azért annak mellőzését annál is inkább ajánljuk, mert okserü és biztos alapokra fektetett állattenyésztés jó rét nélkül nem üzhető.

Vetőmagvak.

(Mauthner Ödön tudósítása.)

Az elmúlt héten az őszi vetőmagvakban elég élénk forgalom fejlődött ki. A nagymérvű keresztködések után itelve, különösen őszi borsóban mutatkozik nagy szükséglet, és az eddigi rendelések révén is már nagyobb mennyiségek kerültek eladásra. Meglehető kereslete volt továbbá homoki búkkönynek, luczernának és biborherének. Vöröshermagban állítólag már elővetelek is köttetnek a spekuláció részéről, mi azonban még megerősítésre szorul; mert a termelők az ily előzetes eladásokba az eddigi gyakori tapasztalatok következtében alig akarnak belemenni.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY TÖRÖK BERTALAN

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Hirdetések.

268. v. sz.
1901.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezenel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbírósnak 1899. évi V. S. p. 1246. sz. végzése folytán Müller Mihály ügyvéd által képviselt Mathé Lika felperes részére elekesi Griff Jákob és társai alperesek ellen 48 kor. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1220 koronára becsült ingóságokra a marosújvári kir. járásbírósnak 1901. évi V. 133. sz. végzésével a további eljárás elrendeltét, annak az alap és felül foglaltatott követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, Elekes községben végrehajtást szuevedők lakásán leendő megtartása határidőül 1901. évi **augusztus hó 30.** napján d. e. 10 óraja kitűztek, amikor a bíróság lefoglalt 10 drb. telen a legtöbbet igénynek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is, el fog adni.

Felhívtnak mindazok, kik az élvérendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelenségeiket az árverés megkezdéséig alulirt kiküldött írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

Kelt Maros-Ujvárt, 1901. évi augusztus hó 10. napján.

Dergán János,

kir. bir. végrehajtó.

3577 1—1

Sz. 2419. 901. tikv.

Árverési hirdetmény kivonata.

A marosújvári kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kisegítő takarékpénztár végrehajtatójának özv. Jov. Mártonné Magyarai Ágnes végrehajtást szuevedő elleni 260 kor. tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. törvényszék területén levő Medves községben fekvő, a medvesi 6. sz. tkjvben felvett s végrehajtást szuevedő nevű álló A + I. r. sz. 10.1., 10.2. hr. sz. faház és kertre 480 kor., a 2. r. 181.1. 182.1. hr. sz. kaszáló és szántóra 171 kor., a 3. r. 270 hr. sz. szántóra 35 kor., a 4. r. sz. 344.2. hr. sz. kaszáló 19 kor., a 10. r. 548.2. hr. sz. szántóra 21 kor., a 6. r. 398.2. hr. sz. kaszáló 63 kor., a 7. r. 401.1. hr. sz. kaszáló 15 kor., a 8. r. 490 hr. sz. szántóra 18 kor., a 9. r. 524.1 hr. sz. szántóra 22 kor., a 10. r. 548.2. hr. sz. szántóra 85 kor., a 11. r. 669. hr. sz. szántóra 26 kor., a 12. r. 674.2. hr. sz. szántóra 61 kor., a 13. r. 791.2. hr. sz. szántóra 22 kor., a 14. r. 819.3. hr. sz. szántóra 20 kor., a 15. r. 836.1 hr. sz. szántóra 10 kor., a 16. r. 933. hr. sz. szántóra 12 kor., a 17. r. 497. 498.1. hr. sz. szántóra 17 kor., a 18. r. 999. hr. sz. szántóra 22 kor., a 19. r. 1059. hr. sz. kaszáló 44 kor., a 20. r. 1106. hr. sz. kaszáló 20 kor., a 21. r. 1325.1. hr. sz. kaszáló 6 kor., a 22. r. 1340.2., 1341.2. hr. sz. szőlőre 138 koronában megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi **szeptember hó 16.** napján délelőtt 10 órakor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési árban alul is el fognak adni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegélyeztetni.

Kelt Maros-Ujvárt, 1901. évi június hó 10-én.

A marosújvári kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóságtól.

Csegezi,
kir. járásbíró.

3571 1—1

Sz. 2331—1901.
közig.

Pályázati hirdetmény.

Alsófehér vármegye verespataki járásában a muskai aljegyzői állás üresedésbe jövén, ezen 1000, azaz ezer korona javadalmazással egybekötött állásra pályázatot nyitok és felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni ohajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket **f. évi szept. 8-ig** hozzam adják be. A választás Muskán **f. évi szept. 10-én d. e. 11 órakor** fog megejtetni a községi irodában.

A verespataki járás főszolgabírájától
Verespatakon, 1901. augusztus 12-én.

Nagy Pál,
szolgabíró.

3566 2—3

Nagynyedői kisegítő takarékpénztár r. t.

Alaptőke: 200,000 korona.

Elfogad betéteket évi 5%-ra. Előnyös kölcsönt nyújt váltóra és betáblázásra.

Nyitva minden hétköznap délelőtt 9—12 óráig.

826—1901.
végrb. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közzé teszi, hogy a nagynyedői kir. járásbíró-ság 1901. évi V. 175. sz. végzése következtében temesvári lakos Ardeán György ügyvéd által képviselt Pap Ilariu Valerian javára díonáli lakos Neagore János gör. kath. lelkész ellen 584 kor. s jár. erejéig 1901. évi ápril. hó 4-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 610 koronára becsült következő ingóságok, u. m. 2 kanezaló, 1 esikó, 2 felszerelt hám és egy ló-szekér nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a nagynyedői kir. járásbíró-ság 1901. évi S. j. e. V. 175. számú végzése folytán 584 korona tökéletes erejéig Díonálon a körjegyzői irodában leendő eszközésére **1901. évi szept. 3-ik** napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni. Kett. Nagy-Enyeden, 1901. évi augusztus hó 9. napján.

Gajzágó Simon,
kir. bírósági végrehajtó.

3568 1—1

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetés 10 szög 40 fillér, azon túl minden szó 4 fillér. A hirdetés bélyegdíjmentes. Levelbeli tudakozódásra szívesen válaszolunk, ha postabélyeg mellékeltek. Hirdetéseket a kiadóhivatal veszi fel.

Aki állást vagy személyzetet keres, küldje be címet a német helyszerzőnek a következő címmel: **Stellen-Boten Braunschweig.**

BOR viszonteladók részére.

Olesó bor csapoltatott
Winkler Jánosnál,
melyből 10 litertől feljebb adatik.

Sz. 2761/1901.
tkvi.

Hirdetmény.

Elekes község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. XXIX. t. cz. az 1889. XXXVIII. t. cz. és az 1891. évi XVI. t. cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. törvényekben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogatosított

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886. XXX. t. cz. 15. és 17. §§-ai alapján, ideértve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t. cz. 3. és 6. §§-ában és az 1891. XVI. t. cz. 15. §-a a, pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889. XXXVIII. t. cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t. cz. 15. §. b. pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXXIX. t. cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagy is az **1902. évi január 15** napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz

nyujsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. Hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. t. cz. 16. 18. §§-ainak eseteiben, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §§-ában foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1902. évi január 15.** napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vételni nem fog.

3. Hogy mindazok, akik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönböztetve azok, akik az 1. és 2. pontjában körülírt esetekben kívül az 1892. évi XXIX. t. cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik s ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1902. évi január 15.** napjáig bezárólag nyujsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakítás-kor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbíró-ság telekkönyvi hatósága
Maros-Ujvárt, 1900. évi november 29-én.

Csegezi,
kir. jbró.

3562 2—3

A NAGYENYEDI

KÖNYVNYOMDA ÉS PAPIRÁRUGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

könyvnyomdája rendkívül gazdag és modern felszerelésénél fogva képes minden hasonnemű vállalattal versenyezni úgy a munkák olesó árai, mint azok izléses kiállítása tekintetében.

Készít: pecsétjegyeket, címkekét, postacsomagezímkekét, szignaturákat, kötőzöppapírokat, papirzaeszkókat stb. könyv- és könyvnyomdai vagy dombornyomásban. Továbbá műveket, folyóiratokat, körleveleket, levélfejnyomásokat, képes árjegyzékeket, mindennemű kereskedelmi nyomtatványokat úgy könyv-, mint könyvnyomdai uton.

Elvállal mindennemű **könyvkötői** munkát is, s azokat gyorsan, olesó árban és pontos kivitelben szállítja.

Figyelemre méltó! Mindennemű papírart (cartonage), közönséges és hajlított dobozokat stb. gyógyszerészek, ezukraszok és gyárosok részére kisebb árucikkéket jutányos és ezélszerű csomagolására olesó árban szállít.

A „Közérdek”

a megye egyetlen politikai lapja. Egyike a vidék legelterjedtebb lapjainak, s mint ilyen, **hirdetések közlésére kiválóan alkalmas.**

Aki tehát olesón és biztos sikerrel akar hirdetni, forduljon bizalommal lapunk kiadóhivatalához.